

konoplan

induplati

glasilo delovne organizacije

induplati jarše

LETO XXXIV.

APRIL 1986

Tudi nekatera dela v delovni organizaciji pričajo, da smo na pragu pomladi. Delavci iz vzdrževanja so takole čistili okolico tovarne. Zoper dvigajoči se prah so uspešno uporabili vodne curke iz gasilskih cevi.

DELO ODBORA ZA SPREMLJANJE INOVACIJSKE DEJAVNOSTI

Leto dni je minilo, odkar smo poročali v Konoplani o delu Odbora za spremljanje inovacijske dejavnosti in zbiranje prijav.

Odbor, ki je bil tudi takrat v enaki sestavi, se je v letu 1985 sestajal in tekoče reševal vsako prijavljeno izboljšavo, inovacijo... Sestali smo se trikrat. Nismo bili ravno »zasuti« s predlogi in izboljšavami, vendar pa so tiste, kar jih je bilo, zelo koristne in so že vpeljane v proizvodni proces ter dajejo pozitivne rezultate.

V letu 1985 je prvo prijavo poslal Lojze Peterlin. Šlo je za izdelavo dvojnega entlja — to so aparati, ki se uporabljajo na tkalskih strojih znamke Somet in sicer za izdelavo krajev. Novi, ki smo jih kupovali na konvertibilnem tržišču, so delovali negotovo in povzročali veliko napak v krajcih. Tovariš Peterlin je sklenil, da aparat preuredi nekoliko drugače. Rezultati so bili zelo dobri. Načrti dvojnega entlja so na razpolago, tako se po potrebi entlji izdelajo v naši mehanični delavnici. Višina pripadajoče nagrade je bila izračunana na podlagi razlike v ceni kupljenega in doma izdelanega entelja aparata.

Novo obliko entlja je tovariš Peterlin prijavil na Patentnem uradu v Ljubljani, kjer poteka običajen postopek za patentiranje. Peterlin je podal še en koristen predlog, s katerim bi se izboljšali delovni pogoji v vdevalnici. Le-to bi dosegli z montažo posebnih gibljivih valjev. Odbor je bil mnenja, da je predlog koristen in izvedljiv, predlagana in izplačana je bila enkratna nagrada. Ob uvedbi koristnega predloga v proizvodnjo pa se bo izvršila ocena in izplačala ustreza nagrada.

Naslednja prijavljena inovacija v letu 1985 je bila izvedena v pripravljalnici na stroju Schweiter II za navijanje votka. Prijavil jo je Roman Sušnik. Gre za avtomatsko striženje »nitnih repkov«, kateri nastanejo pri navijanju votkovnih cevč. V ta namen je na vsako navijalno glavo narejen in montiran nož posebne vrste. Nož odreže »repek« že pri samem navijanju cevke in s tem odpade ročno striženje repkov.

Višina nagrade za to prijavo je določena na podlagi prihranka bruto osebnega dohodka delavk, ki so ročno strigle »nitne repke«.

To so bile tehnične izboljšave in inovacije naših sodelavcev v letu 1985.

Vse prijave v času delovanja Odbora za spremljanje inovacijske dejavnosti prikazuje naslednja tabela:

3 prijave v letu 1985
3 prijave v letu 1984
0 prijav v letu 1983
1 prijava v letu 1981.

Podatki so skromni, vendar je zadovoljivo vsaj to, da število prijav ne upada. Zato pogledimo okrog se-

Restavracija

Temeljna organizacija Restavracija in počitniški domovi je neproizvodni tozd. Nudi gostinske in ostale turistične usluge delavcem v Induplati in ostalim gostom. Med osnovna sredstva, ki jih obsega ta tozd, spada stavba izven tovarniške ograje, v kateri je kuhinja, bife, prostori, kjer postrežejo gostom s pijačo in jedačo in kegljišče ter počitniški dom v Umagu in počitniški dom na Mali planini. Glede na to, da je bil po vojni dan velik poudarek zagotavljanju toplih obrokov za delavce, se je preurejalo tudi poslopje sedanje Restavracije, kjer so leta 1957 skuhali prve obroke tople malice. Takrat so kuhinjo adaptirali iz nekdanjih kopalnic. Drugič pa so preurejali kuhinjo pred devetimi leti. Pred osmimi leti so se uredile jedilnice v jarški tovarni ter v Mengšu in Radomljah. Doslej so namreč vsi delavci hodili malicat v prostore restavracije. Na začetku 80. let so se uredile tudi sanitarije na kegljišču, kar je omogočilo povečanje prostorov za bife. Po zagotovitvi vodje tozda, Maksa Krambergerja, investicijska in investicijsko vzdrževalna dejavnost tozda Restavracija tudi v sedanjem trenutku ne zamira. Tako so se pričela dela pri urejanju sob za goste v 1. nadstropju restavracije. Tujske sobe vključujejo 23 ležišč v dvopostelnih sobah in en apartma.

O temeljni organizaciji Restavracija in počitniški domovi, ki je bila pravno ustanovljena leta 1977, sem se pogovarjala z njenim vodjem, Maksom Krambergerjem, ki je na tem delovnem mestu že enajst let. Povedal je naslednje:

»Vseskozi, odkar sem vodja Restavracije, posluje ta tozd pozitivno. Z rdečimi številkami se torej ne srečujemo. K tistemu, kar sem že povedal, namreč da Restavracija nudi tople obroke delavcem Induplati in drugim gostom, dodajam, da delež prometa od drugih gostov iz leta v leto narašča. Lansko leto je dosegel že polovico vsega prometa v okviru tozda. Tako so prostori polno izkoriščeni. V zvezi z drugimi gosti moram omeniti, da gre tu pretežno za večje skupine (tako pripravljamo hladne pogrinjke in večerje za srečanja raznih društev, združenj, klubov, maturanov, ukvarjamo se tudi s poročnimi večerji ipd.). Posameznih gostov skorajda ni. Vzroka za to sta dva — prvič smo zelo odmaknjeni od ceste, po drugi strani pa leži ta restavracija na robu Domžal. Če hočemo poslovati rentabilno, zahteva vse to izredno mobilnost nujenja gostinskih uslug. Zaradi tega smo temu prilagodili tudi obratovalni čas restavracije. Če je potrebno, delamo ob nedeljah ali pozno v noč oziroma celo noč. Pri tem nihče od delavcev ne sitnari, da bi moral delati samo osem ur — saj je nemogoče, da bi kuhar prenehal kuhati ob 20. uri, ko se gostje šele dobro razživijo. Zato se delovni dan včasih raztegne na 12 ur ali celo več. Ne tožimo, saj vemo, da je le tako

možno dosegati rentabilno poslovanje.

Vseh delavcev v tozdu je 19. V kuhinji je zaposlenih 9 ljudi, pri strežbi hrane 5, med ostalih 5 pa štejemo delavca v skladišču, šoferja, vodstvo tozda in čistilko. Seveda se lahko marsikdo vpraša, kako zmore tako majhno število delavcev opraviti toliko dela. Problem pomanjkanja delovne sile rešujemo v raznih konicah z že opisanim podaljševanjem delovnega časa oziroma tako, da pri določenih delih priskočijo na pomoč vsi delavci iz tozda, ne glede na to, na katerih delih so zaposleni. Za celovito nudenje gostinsko turističnih uslug v letni sezoni začasno zaposlimo tri delavce za delo v Umagu in dva na Veliki planini. Ostale primanjkljaje pa skušamo reševati s pogodbenim delom. Zaradi tega je v našem tozdu vedno velik problem koriščenje rednega dopusta. Zaradi narave dela ga naši delavci izkoristijo spomladi in jeseni.

V zvezi s tem moram pripomniti, da ne glede na to, da naši delavci včasih delajo več kot 12 ur na dan, nadurnega dela ne poznamo. To urejamo z dobro notranjo organizirano delo. Imajo pa delavci tozda Restavracija po statistiki na zadnji strani Konoplana relativno visoke osebne dohodke. Žal marsikdo ne ve, da ti osebni dohodki vključujejo tudi nočno delo, delo ob nedeljah ter izmenski in deljeni delovni čas. Glede na takšne pogoje dela in glede na to, da so naši delavci vedno polno zaposleni, menim, da so njihovi osebni dohodki celo nizki v primerjavi z ostalimi dejavnostmi v delovni organizaciji. Osebni dohodki naših delavcev lahko motijo le tiste delavce v delovni organizaciji, ki z delom celo svojih nizkih plač ne zaslužijo.

Ko sem že pri delavcih, moram omeniti še precej nekorekten odnos delavcev ostalih tozdov do delavcev tozda Restavracija. Zaradi neumestnih pripomb delavcev, ki se poslužujejo toplih oziroma hladnih obrokov, tudi naši ljudje včasih ne reagirajo ravno najbolj prijazno. Kajti vsi smo pod kožo krvavi. In za-

be, kaj bi lahko naredili boljše, lažje, ceneje, varneje, kako bi lahko uvoženo zamenjali z domačim — mogoče celo z enakovrednimi, doma narejenimi nadomestnimi deli, kot je to pri nagrajeni inovaciji Lojza Peterlina, ali kako bi nadomestili najenostavnejša dela delavcev z enostavnimi mehanskimi pripomočki, kar je primer nagrajene inovacije Romana Sušnika.

Gordana Gardašević

kaj bi moral biti potem naš delavec, ki streže hrano, vedno prijazen z ljudmi, tudi če se vedejo neumestno in skrajno neprimerno?

Kakor nekateri delavci ne poznajo nobene kulture obnašanja do delavcev, ki strežejo hrano, je ne poznajo tudi v odnosu na prostore in jedilni pribor.

Ne morem razumeti, kako lahko nekdo kljub uporabi pladnja onesnaži še mizo, stol in tla. Tudi z jedilnim priborom so težave. Tako pri rednih kontrolah inventarja in ob inventurah ugotavljamo, da je primanjkljaj pribora in razne posode prekomeren. Škoda, da se delavci, ki hodijo na malico, ne zavedajo, da mora to nekdo kriti. Seveda plačujejo vsako pomanjkanje in uničenje inventarja taisti delavci, ki se razburjajo, ne vedoč, da zaradi lastnih oziroma sosedovih značajskih napak. Zato, delavci, preden boste kritizirali ceno in kvaliteto naše prehrane, pogledajte raje v lastno ali sosedovo omaro, mogoče se bo v njej našel kakšen predmet, ki je nekoč domoval v jedilnici! Tako, najin pogovor je prišel do kritike na račun delavčeve prehrane. Koliko graj na račun naše prehrane sem že slišal — tako jaz kot ostali delavci v tozdu! Vendar, če primerjamo današnje tople obroke s tistimi izpred desetih let, ki so bili pestrejši, tudi takrat približno polovica jedi ni bila sprejetih pri delavcih. Menim, da je priljubljenost posameznih vrst hrane stvar okusa vsakega delavca posebej. Toliko o raznovrstnosti malic!

Kar se pa tiče kvalitete prehrane, menim, da je za trenutno postavljeno in tudi plansko določeno ceno povsem ustrezna. S cenami naših toplih obrokov — 260 din v prvem trimesečju leta 1986, 320 din v drugem trimesečju, 350 din v tretjem trimesečju in 470 din v zadnjem trimesečju — smo nekako na sredini lestvice, ki jo izdela sindikat na ravni občine oziroma republike. Glede na to, da sindikalna lista predvideva 5–6 dag mesa na enega delavca, vas vprašam, ali je zrezek kdaj tako tanek oziroma kje boste dobili pečenega piščanca za nekaj več kot dvajset jurjev? Seveda so hladne malice cenejše in tako z njimi krijemo tudi stroške toplih obrokov. Večni problem pri delitvi malic je to, da nikoli ne vemo vnaprej, koliko obrokov bomo razdelili tisti dan, zato nam občasno malice ostanejo oziroma jih celo zmanjka. Rešitve smo že iskali, tako v tozdu Restavracija kot prek sindikalnih organizacij. Bilo je podanih tudi več možnih variant. Toda zaenkrat se ni še nič premaknilo na bolje. Upajmo, da se nekoč le bo!»

Potem, ko sva z vodjo tozda Restavracija tov. Krambergerjem po dolgem in počez obdelala težave in lepote restavracije, zlasti v zvezi z razdeljevanjem hrane delavcem DO Induplati, sva se spomnila še na poletje oziroma na dom v Umagu in na Veliki planini.

Maks Kramberger je povedal, da dom v Umagu posluje približno 100

dni v letu — v juniju, juliju in avgustu. »Smo ena od redkih delovnih organizacij, ki ponujamo njegove kapacitete že tako zgodaj in jih tudi tako pozno ukinjamo. Seveda dom ni namenjen samo letovanju naših delavcev. Le-ti ga s svojci zapolnjujejo približno od začetka julija do sredine avgusta. Ostale dni ga zasedajo drugi gostje. Tako sodelujemo z različnimi šolami, ki ob morju organizirajo šolo v naravi in z Zvezo društev za pomoč duševno prizadetih SR Slovenije. To omogoča zasedenost tudi ob začetku in koncu poletne sezone. V letu 1985 pa smo prvokrat nudili v domu prostor tudi delavcem iz naše DO, ki so jih na okrevanje napotile sindikalne organizacije.

Za dom na Veliki planini je Kramberger dejal, da posluje v zimski sezoni od januarja do marca, v letni pa od druge polovice junija do druge polovice septembra. Vendar se delo tega doma otepa s težavami. Najprej so tu vremenske nevspečnosti v zimskem času, večji problem pa je oskrba doma, saj v zadnjem času ni stalnega oskrbnika za ta dom. Ker se tozdr držijo ekonomike poslovanja, je dom v zadnjem času večkrat zaprt, kajti med delavci Induplati ni zanimanja za letovanje na Veliki planini. Dom torej neredno obratuje zaradi premajhnega obiska oziroma prometa, ki ga je ustvaril. Saj je bilo tudi nekdanj, ko je bil dom odprt v obeh sezonah in ko je imel rednega oskrbnika, poslovanje na meji rentabilnosti.

KUHALNICA JE V MARJANOVIH ROKAH

Enaindvajsetletni **Marjan Tihelj** iz Krašnje je po poklicu kuhar. Takoj po končani poklicni šoli se je zaposlil v Induplati in tukaj tudi ostal.

Res da se za štedilnikom v večji meri sučejo ženske kot moški, vendar so moški včasih celo večji mojstri v kuhanju kot prve. To je bilo prav gotovo temelj Marjanovih misli, ko se je po končani osnovni šoli odločil za kuharski poklic. Seveda bomo njegove spretnosti zaenkrat najbolj okušali delavci, ki hodimo na malico. Spoznavali bomo tudi, ali postaja mojster v kuhanju. Seveda ga bomo mi ocenjevali zgolj po videzu in okusu pripravljene hrane. Ostalih kvalitet ne bomo upoštevali. Upajmo, da bo Marjan opravičil naše zaupanje.

To je naše mnenje o drobnem črnolasem fantu. Kaj pa on meni o svojem delu in težavah, s katerimi se srečuje pri njem?

»Z delom, ki ga opravljam, sem zadovoljen. Čeprav sem kuhar, to še ne pomeni, da se ukvarjam samo s pripravo jedil. Ker je v tozdu Restavracija malo delavcev, poprimemo vsi za vsako delo. Poleti tako večina dela na vrtu (seveda takrat, ko ni dela s pripravo hrane), nekateri tudi krmijo nekaj prašičev, ki jih redimo. Ko sem bil lansko poletje v Umagu, sem tam tudi čis-

til sobe. Letošnjo zimo pa sem bil 14 dni v počitniškem domu na Veliki planini, kjer sem v času, ko ni bilo gostov, celo vezel prtljago. Iz tega opisa del je razvidno, da tudi na delovnem mestu kuharja opravljam približno enaka dela kot ženske v domačem gospodinjstvu. Razlika je mogoče v tem, da se pri delu z vzgojo otrok zaenkrat še ne ukvarjam.«

Pač pa je Marjan nezadovoljen z neurejenim delovnim časom. »Praktično še zjutraj ne vem, kdaj bom prišel domov, čeprav večerje običajno planiramo vnaprej. Če nek delavec zboli, ali če potrebujemo naknadno pomoč, je treba ostati na delu, ne glede na to, kdaj sem zjutraj prišel v službo.

Jutranji prihodi na delo so pa že drugo vprašanje. Glede na različne jedilnike tudi delavci pridemo na delo ob različnem času. Včasih pričnemo z delom že ob 4. uri zjutraj, včasih ob 5. uri. Nikoli pa me nihče ne vpraša, kako lahko pridem v službo še sredi noči. Pri tem ne mislim na težave z jutranjim vstajanjem, temveč na probleme pri prihodu na delo. Moj dom je oddaljen od Jarš več kot 10 kilometrov, pri prihodu na delo sem običajno vezan na avtobus. Ker pa prvi avtobus iz mojega kraja odpelje šele ob 5. uri, se moram posluževati različnih metod, da sem ob četrtni uri že na delu.«

Poleg te težave je Marjan opisal tudi probleme v odnosih med delavci Restavracije in delavci ostalih tozdov oziroma delovne skupnosti. Tako pravi, da se delavci iz posameznih oddelkov vedno ne držijo vrstnega reda, ki je določen za prihod na malico, pri čemer ustvarjajo gnečo in neprijetno vzdušje. Tudi njihovi izrazi, ki jih včasih uporabijo do delavcev, ki jim nudijo malice, kažejo na nizko raven obnašanja.

(Nadaljevanje na 4. str.)

Kuhar Marjan Tihelj v uniformi

(Nadaljevanje s 3. str.)

Marjan je na koncu povedal, kaj bi bilo potrebno narediti, da bi bili delavci zadovoljni z malico. »Prvi pogoj za izboljšanje kvalitete malice je njihova podražitev. Kajti le tako bi lahko ponudili delavcem vse tisto, kar želijo. To je moja velika želja, saj tudi jaz rad vidim, da so delavci zadovoljni z malico in da pojedjo vse, kar dobijo. Seveda pa je jasno, da vsem ne bomo mogli nikoli ustreči.«

Mogoče pa se bodo številna prizadevanja za pestrejšo izbiro malice premaknila z mrtve točke! Vendar bi bilo tudi potem, kot je razvidno iz mnenj Marjana in vodje tozda, vsem okusom težko ustreči. Je že tako — sto ljudi, sto čudi (pravzaprav okusov). Ali pa smo vsi že preveč razvajeni?

Lada Lavrič

ANALIZAM PREKINITVE DELA V MENGŠU OB ROB

V petek, dne 21. 3. 1986 se delavke šotorskega oddelka delovne enote TOZD Konfekcija v Mengšu ob 9.15 uri po končanem odmoru niso vrnile na delo, temveč so se zbrale v proizvodnem prostoru in zahtevale sestanek z vodstvom. Slednje naj bi jim takoj pojasnilo besede Ismete Nikolić, dipl. ing., vodje službe varstva pri delu, ki jim je dan pred tem, med opravljanjem nekaterih meritev, povedala, da se zaradi reorganizacije proizvodnje selijo v Radomlje. Na sestanku samoupravne skupine, ki je sledil prekinitvi dela, prisotnih pa je bilo 25 delavk, mojster za pripravo dela, vodja TOZD, pomočnik direktorja DO in šef kadrovskega splošnega sektorja kot zapisnikar, je bilo ugotovljeno, da informacija oz. sklepanje delavk ni bilo pravilno. Razvojni sektor, ki je dobil nalogo, naj pripravi predlog bolj ekonomične in varstveno pri delu ustreznejše razporeditve delavk in delovnih priprav v tem oddelku, ta predlog šele pripravljajo. Ugotovljeno je bilo tudi, da so delavke prvo pojasnilo o tem dobile že na zboru delavcev dne 19. 2. 1986. Drugo pojasnilo pa jim je na njihovo pismo zahtevo z dne 17. 3. 1986 posredoval predsednik izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata TOZD in so bile z njim zadovoljne. Po pojasnilu vodje TOZD, da izdelava predloga še traja in zato tudi prekinitvi dela navkljub ni mogoče dati odgovora ali bodo morale ali ne in katera, če bo treba, v Radomlje, so se delavke vrnile na delo. Vsebinsko razpravljanje, ki je potekalo v sproščenem in prijateljskem tonu, kakor da gre za povsem običajno dogovorjen delovni sestanek, najbolje izražajo misli ene od delavk: »Mar ne delamo pridno, saj z nami nimate problemov? Pustite nas pri miru v teh prostorih, pa čeprav so tesni oz. neprimerni.«

Približno tako bi se glasilo telegrafsko poročanje o dogodkih v Mengšu, če ne bi šlo za prekinitev dela, ki smo ji včasih rekli stavka ali pa po domače štrajk in če...

O dogodku je bilo treba obvestiti Občinski sindikalni svet, organe notranjih zadev in nekatere delavce DSSS, ki so morali pripraviti koordinacijsko sejo pristojnih in prizadetih v in izven TOZD. Seja, sklicatelj je bil IO OOS TOZD Konfekcija, nanjo pa so bili povabljeni predstavniki konference osnovne organizacije sindikata Induplati, občinskega sindikalnega sveta, sekretariata osnovne organizacije ZKS TOZD, delavskega sveta TOZD, vodstva TOZD in DO, kakor tudi skupina predstavnic samoupravne skupine delavk, je bila v ponedeljek, dne 24. 3. 1986. Udeleženci so soglasno ugotovili, da je bilo ravnanje delavk neodgovorno in lahkomišno, pa čeprav so bile izzvale z enakim obnašanjem oz. izjavami vodje službe za varstvo pri delu. Do enake ugotovitve je potem na svoji seji prišel tudi izvršni odbor osnovne organizacije sindikata TOZD.

Pri obravnavi dogodka na ravni DO, sklicatelj je bila KOOS Induplati, pa so si nekateri že prizadevali »bodečo nežo« pripeti na druge prsi. Tako je sekretar OO ZK TOZD Konfekcija menil, da do prekinitve dela ne bi prišlo, če bi vodja TOZD, ki sicer domuje v Radomljah, dovolj hitro prišel do oddelka v Mengšu, predsednik KOOS in podpredsednica KOOS pa sta kritizirala slabo obveščanje, zlasti okoliščino, da sta bila o dogodku obveščena šele v ponedeljek, dne 24. 3. 1986. Kasneje se je na svoji seji sestal tudi sekretariat OO ZK TOZD Konfekcija in ugotovil, da je do, sicer obsojanja vrednega dogodka v Mengšu, prišlo predvsem zaradi slabega informiranja, ki tudi v drugih enotah ni nič boljše zaradi prepočasnega ukrepanja vodje TOZD in podobno.

Bralec je verjetno že opazil, da mi besedi prekinitev dela, nekako ne gresta izpod peresa, zato bom ponovno zapisal, da so dogodek obravnavali še na občinski ravni, nesporno pa bo o njem govora, ali pa je že bilo, tudi na višjih ravneh.

Že bežen pogled analiziranja, ocenjevanja in drugega dogovarjanja sam od sebe ponuja dve nič kaj razveseljivi ugotovitvi. Prva: sedenja oz. porabljenih ur za sestankovanje po prekinitvi dela je bilo več, kot med njo in druga: bolj ko se je oddaljevala razprava od delavk, bolj so posamezniki v svojem ali pa v imenu organizacije oz. organa, katerega so predstavljali skušali postaviti svoj »piskrček«. Prepričan sem, da delavke nikakor niso hoteli takšnega toka dogodkov. Tudi to sem prepričan, da po pogovoru svojega dela krivde niso hoteli preložiti na tuja ramena, npr. vodstvu TOZD ali DO. Dvomi tudi, da ocenjujejo naš informacijski sistem tako slabo kot sekretariat OO ZK. Predvsem pa sem prepričan, da s svojim ravnanjem niso želele izgla-

sovati nezaupnico vodstvu, saj dobro poznajo rezultate poslovanja, zato tudi vedo, da je prav njihov TOZD po podatkih Službe družbenega knjigovodstva SR Slovenije pretekli dve leti v samem vrhu najbolj uspešnih organizacij združene-ga dela v SRS.

Kaj bi lahko ugotovili in pripisali ob rob tako različnim rezultatom analiz istega dogodka? Čeprav nedvomno drži, da imajo vsake oči svojega malarja, pa ne morem mimo ugotovitve, da so nekateri hoteli zavestno iz muhe narediti slo-na. Zakaj? Ne vem! Vem pa, da ravnanje teh močno spominja na podobe iz živalskega sveta puščave.

In če se na koncu vprašamo, kdo ima od vsega tega dobiček. Delavke? Ne, te prav gotovo ne, saj se bodo morale, če bo tako kazalo, vseeno seliti. Razpravljalci? Ne, tudi ti ne, saj ni v celoti obveljala od nikogar, pa še »umazanih« je veliko. Sklep bi bil, da nihče. O pač, urednica Konoplana, ki je po dolgem času prišla do spontano napisanega članka.

Maks Lavrinc

Ali vas ta slika na kaj spominja? Prav gotovo na čas neposredno pred novim letom, pa tudi še po 1. januarju, ko je bila naša smreka pri vходу v tovarno primerno novoletno okrašena. Toda če verjamete ali ne, novoletna jelka v Induplati je bila okrašena tudi 19. marca, ko jo je fotograf posnel v soju toplega pomladanskega sonca. Le da takrat v barvastih žarnicah in emblemu Induplati ni bilo električnega toka, toda sončni žarki so kljub temu poskrbeli za primerno osvetlitev.

Se je mar pri nas novoletno vzdušje podaljšalo do pomladi ali pa je to znak, da prihodnje novo leto ni več daleč, čeprav se nismo doživeli letošnjega čofotanja po toplem Jadrinu?

Res, da je februarjski mraz in marčevski sneg oviral odstranitev žarnic, vendar je bil pa januar le toliko topel, da bi lahko kak junak popravil luči za konec prihodnjega decembra. Da ne bomo takrat preživeli neosvetljeno novo leto!

PREOBLIKOVANJE DELEGACIJ SIS

V skladu z zakonom o dopolnitvah zakona o volitvah in delegiranju v skupščine SIS (Ur. list št. 36/85), smo se v delovni organizaciji sporazumeli za oblikovanje skupnih delegacij za delegiranje delegatov v skupščine SIS. To pomeni, da smo delegacije, ki so bile po prejšnji organiziranosti ustanovljene v TOZD in DSSS, sedaj skupno oblikovali na ravni delovne organizacije. Takšne možnosti dosedanja zakonodaja ni dopuščala. Po novem sporazumu so bile opravljene tudi zadnje volitve. Delegacije SIS so torej v novo mandatno obdobje zakorakale po spremenjeni in s sporazumom določeni obliki organiziranosti.

Glede na to, da imamo v posameznih skupščinah eno ali dva delegatska mesta za celotno DO, je smiselno, da so delegacije organizirane na skupni osnovi. S tem želi-

mo doseči večjo učinkovitost, boljše usklajevanje stališč do posameznih vprašanj ter poenostavitev tehničnih postopkov, ki so v zvezi z delovanjem delegacij neizogibni. Omeniti pa moramo, da takšna organiziranost zahteva večjo angažiranost in odgovornost slehernega delegata ter drugih nosilcev samoupravnih, političnih in strokovnih funkcij v DO. Po novem sporazumu oblikujemo skupno združeno delegacijo za socialno varstvo, ki združuje socialno skrbstvo, otroško varstvo, invalidsko in pokojninsko zavarovanje, zaposlovanje ter stanovanjska vprašanja. Ta delegacija šteje 18 delegatov od tega TOZD Proizvodnja 7, TOZD Konfekcija 6 in DSSS, TOZD Maloprodaja ter TOZD Restavracija skupaj 5 delegatov. Za področja izobraževanja, raziskovanja, zdravstva, kulture in telesne kulture pa oblikujemo 5 skupnih posebnih delegacij za vsako področje zase. Vsaka delegacija šteje 9 delegatov, od tega TOZD Proizvodnja 4, TOZD Konfekcija 3 in

DSSS, TOZD Maloprodaja ter TOZD Restavracija skupaj 2 delegata. Število delegatov je sorazmerno številu zaposlenih v posameznih TOZD oz. DSSS.

Poleg že omenjenega sporazuma ureja še način evidentiranja, kandidiranja in volitev delegatov, sklepčnost delegacij (2/3 večina), obveznosti in pravice delegatov, delovanje delegacij, obveznosti strokovnih služb do delegacij ter končne določbe.

Delegacije za delegiranje delegatov v zbor združenega dela skupščine občine Domžale bodo tudi v bodoče organizirane kot doslej, torej samostojno po TOZD oz. DSSS.

Na koncu bi veljalo poudariti, da s samim preoblikovanjem delegacij rešujemo le nekatera formalna vprašanja, ne morejo pa se odpraviti pomanjkljivosti, ki se pojavljajo v vsakdanji praksi delegatskega sistema. Ob pomoči drugih subjektov v DO bo to največ odvisno od delegatov samih.

Ivan Kamenšek

SEZNAM ČLANOV NAŠIH DELEGACIJ

Delegacija za zbor združenega dela občinske skupščine Domžale v TOZD Proizvodnja:

1. BELAJ JANEZ, pripravljalnica, vodja delegacije
2. FRIŠKOVEC PEPCA, oplemenitilnica
3. HREN ANTON, tkalnica, namestnik vodje delegacije
4. KERN MAGDALENA, vodstvo TOZD Proizvodnja
5. KONCILJA JANEZ, tkalnica
6. ORŠIČ KATARINA, predilnica
7. PROSENC CVETA, predilnica
8. ŠOLTIČ IVO, vzdrževanje
9. ŠOLTIČ MARINKA, tkalnica
10. ZALOKAR DRAGA, predilnica

Delegacija za zbor združenega dela občinske skupščine Domžale v TOZD Konfekcija:

1. DOLENC DARJA, Radomlje, vodja delegacije
2. HRIBAR STANKA, Radomlje
3. HUBER OLGA, Peče
4. KAVČIČ ERNA, Radomlje
5. KIMOVEC FRANC, Radomlje
6. KOROŠEC DARJA, Mengeš
7. NOVAK FRANC, Radomlje, namestnik vodje delegacije
8. POGAČAR IVANA, Mengeš
9. POGAČAR JOŽI, Mengeš
10. SKOK LJUDMILA, Peče

Delegacija za zbor združenega dela občinske skupščine Domžale v DSSS:

1. BLEJC DANICA, služba za EOP
2. KURZWEIL VINKO, služba za EOP
3. NIKOLIČ ISMETA, služba za varstvo pri delu
4. PUHAN FRANC, služba za EOP
5. ROBAVS MARIJA, prodajni sektor
6. VELEPEC FRANC, ekonomsko analitski sektor, namestnik vodje delegacije
7. VODNJOV ERNESTA, razvojni sektor, vodja delegacije

Skupna združena delegacija za socialno varstvo, ki vključuje socialno skrbstvo, otroško varstvo, invalidsko-pokojninsko zavarovanje, zaposlovanje in stanovanjska vprašanja:

1. BEC STANISLAV, pripravljalnica
2. CUNK SILVESTRA, težka konfekcija Radomlje
3. ČESNIK IVICA, tehnični sektor
4. DOLINSEK SILVA, tkalnica
5. HIRŠMAN-JERAJ ZDENKA, sektor za gospodarjenje z osnovnimi sredstvi
6. JURAS MILENA, kovinske konstrukcije
7. KOROŠEC MATJAŽ, vzdrževanje
8. KOTNIK SUZANA, predilnica
9. KUCHAR ZVONE, oplemenitilnica
10. LAVRINC MARIJA, konfekcija Peče
11. MALEŽ MARIJA, Maloprodaja
12. MRDJENOVIC DRAGO, vzdrževanje
13. PER JOŽEFA, konfekcija Radomlje
14. PLEVEL MARIJA, oplemenitilnica
15. RIHTAR FRANC, tehnični sektor
16. ROBAVS ANTONIJA, konfekcija Mengeš
17. URANKAR HEDVIKA, konfekcija Mengeš
18. URBANIJA VIKTOR, Restavracija

Skupna posebna delegacija za izobraževalno skupnost:

1. BURJA MATIJA, predilnica
2. FRELIH HILDA, Restavracija
3. GALUN KRISTINA, predilnica
4. GERBEC JOŽE, pripravljalnica
5. KOSMAČ ALBINA, finančno računovodski sektor
6. MLINARIČ MIRJAN, kov. konst. Radomlje
7. REBOLJ MIRA, konfekcija Peče
8. RIBIČ LJUDMILA, konfekcija Peče
9. TROBEVŠEK MARIJA, tkalnica

Skupna posebna delegacija za raziskovalno skupnost:

1. BRCAR MARIJA, konfekcija Radomlje
2. BURJA MATEVŽ, vzdrževanje
3. GOSTIČ MARIJA, konfekcija Mengeš
4. JERMAN STANISLAV, oplemenitilnica
5. KOŽAR BORIS, tkalnica
6. KREGAR RIHARD, predilnica
7. LAMBERSEK VIKTOR, vodstvo TOZD Konfekcija
8. SUŠNIK ROMAN, sektor za gospodarjenje z osnovnimi sredstvi
9. VIDENSEK ANTON, sektor za gospodarjenje z osnovnimi sredstvi

Skupna posebna delegacija za zdravstveno skupnost:

1. BULIČ MARJANA, konfekcija Radomlje
2. JURAČIČ ANTON, vzdrževanje
3. KERČ ANICA, oplemenitilnica
4. KOROŠEC EMA, pripravljavnica
5. KRAJSEK MARIJA, finančno računovodski sektor
6. MADJAREVIČ DUŠANKA, predilnica
7. POGAČAR SONJA, konfekcija Mengeš
8. SERŠEN JANA, kovinske konstrukcije
9. VODNIK VINKO, kadrovsko-spolni sektor

Skupna posebna delegacija za kulturno skupnost:

1. BOLHAR NATASA, predilnica
2. CERAR ZVONKA, konfekcija Radomlje
3. FORTUNAT DARIJA, kadrovsko-spolni sektor
4. GABROVEC ZDRAVKO, tkalnica

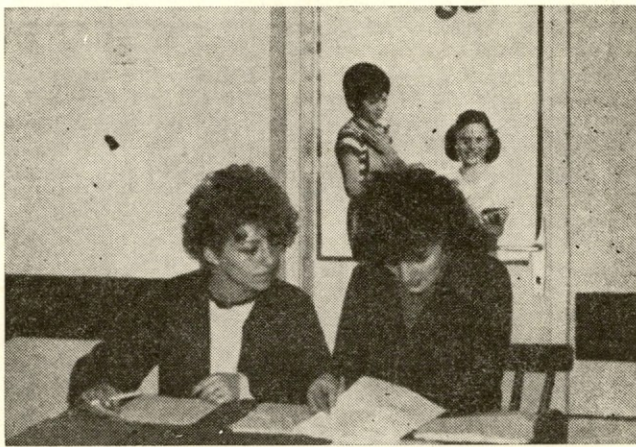
5. HAFNER IVAN, težka konfekcija Radomlje
6. MAJDIČ FRANC, konfekcija Mengeš
7. PIPAN MARJAN, vzdrževanje
8. PLEŠE DARJA, ekonomsko analitski sektor
9. SITAR MARIJA, oplemenitilnica

Skupna posebna delegacija za telesnokulturno skupnost:

1. ANTOVSKI DIMITAR, kov. konst. Radomlje
2. CAPUDER ANICA, predilnica
3. GRČAR JANJA, predilnica
4. KAVCIČ RAJKO, tehnični sektor
5. KAVKA FRANC, vzdrževanje
6. MAKOVEC MARJAN, tkalnica
7. PETERKA MARIJA, konfekcija Peče
8. RODE STANE, vzdrževanje
9. VRHOVNIK MARIJA, Maloprodaja

Člani volilnega odbora iz Radomelj pri delu. Z leve: Jelka Kos, Franci Dolenc, Pavla Farič, Milena Juras, Mara Dimc in Anton Dolenc.

Marjana Kerč in Pavla Zinič iz Radomelj glasujeta za delegate v samoupravnih organih TOZD Konfekcija in delovne organizacije ter za delegacije v skupščinah družbenopolitične in interesnih skupnosti.

Kot delegati so svoje delo opravljali vestno in pošteno

Od leta 1974, ko je bil uveden delegatsko-skupščinski sistem pa do danes, so se delegacije volile štirikrat. Novoizvoljeni delegati v četrtem mandatu z delom še niti dobro niso pričeli, kajti marca so se zadnjih skupščinskih sej udeležili delegati, izvoljeni v tretjem mandatu.

Štiriletno obdobje, od marca 1982 do marca 1986, je dolgo obdobje. Nekateri delegati so svojo dolžnost vzeli precej resno in so se udeleževali tako sestankov delegacij v delovni organizaciji (sestavljale so se samo delegacije za zbor združenega dela) kot skupščinskih zasedanj. So pa tudi takšni, ki so vabila na sestanke delegacij enostavno odložili, ne meneč se za to, o čem se bo na njih razpravljalo.

Tokrat predstavljam nekatere delegate iz različnih delegacij, ki so se večkrat udeležili skupščinskih sestankov, bodisi občinske skupščine ali skupščin interesnih skupnosti. Seveda niso to edini delegati, ki so izpolnjevali svojo delegatsko dolžnost, le v Konoplani je za razgovor z vsemi premalo prostora. Bodo pa mogoče prišli na vrsto ob kakšni drugačni priložnosti. Saj prilik za to, da človek pokaže, da nekaj zna oziroma nečemu posveča več pozornosti, ne zmanjka.

Delegatka v Skupnosti socialnega skrbstva

Cilka Mrdjenovič iz ekonomsko-analitskega sektorja je že prekaljena delegatka v okviru delovne organizacije v delegacijah za skupščine interesnih skupnosti. Glede na to, da je v delovni organizaciji zaposlena že 35 let, to tudi ni nič čudnega. Vse od uvedbe delegatsko skupščinskega sistema je bila članica delegacij v DO. V 3. mandatnem obdobju je aktivno delovala v skupni de-

legaciji za socialno varstvo, kjer je bila delegirana v SIS za socialno skrbstvo.

V štirih letih se je udeležila številnih sestankov skupščine Skupnosti za socialno skrbstvo, ki so vsaj 4–5 krat letno. Običajno je hodila skupaj z Metko Cerar.

Cilka se najbolj spominja razprav, na katerih so obravnavali probleme domžalskega Doma upokojencev in adaptacijo Doma upokojencev v Mengšu, nadalje denarne podatke za gojence Zavoda za dušev-

no prizadete v Mengšu. Skupščina je obravnavala tudi nadomestila za tiste, ki nimajo sredstev za preživljanje (alkoholiki). Obravnavala so se tudi vprašanja, ki se tičejo rejništva, kot so zvišanje rejnin, nadomestila za obleko in prehrano rejčkov, zavarovanje rejnic ipd. Zanimive so tudi razprave, ki jih o varstvu družin, odnosih v razveznem postopku ali višinah preživetnih podajo ustrezne strokovne službe.

»Problematika, ki jo obravnava skupnost socialnega skrbstva, je zelo zanimiva, ker gre tu za vrsto socialnih vprašanj. Zato je najbolje, da gre na seje vedno le en delegat, ker drugače zgubi »rdečo nit« sestankov, kajti delegacija v naši DO ne deluje tako, kot je zamišljeno,« je povedala Cilka.

Nazadnje je Cilka menila, da skupščina upošteva pripombe in mnenja delegatov, vendar je vse odvisno od razpoložljivih finančnih sredstev. Zato je treba večino dejavnosti skriti na minimum. Res pa je, da je treba spoštovati mnenja strokovnih služb, saj so usposobljene za delo na različnih področjih, katere delegati običajno bolj slabo poznajo.

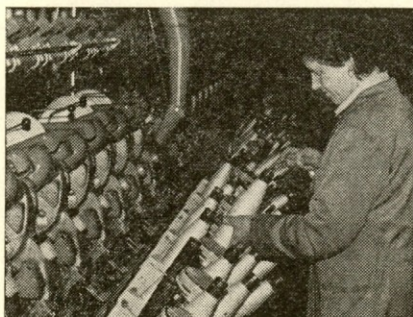
Cilka Mrdjenović, ekonomsko-analitiški sektor

Povezani pri delu v tovarni in pri odločanju na delegatski skupščini

V predilnici sem obiskala še dve delegatki, **Ivanko Urbanija** iz Moravč in **Ivanko Kosec** iz Blagovice. Najprej sem se zmenila za pogovor samo s prvo, potem pa je Urbanijeva dejala, da na sestanek na skupščino **Kulturne skupnosti občine Domžale** ni šla nikoli sama, temveč vedno s Koščevo. Zato sta za Kopljan govorili obe.

Ivanka Urbanija, predilnica

Ivanka Kosec, predilnica

Obedve sodelavki sta se v štiri-letnem mandatnem obdobju skupščinskega zasedanja udeležili trikrat. Skupaj sta na sestanek odšli zato, da sta po končani seji lahko na dolgo in široko razpravljali o tematici. Pa še nelagodnega občutka nista imeli, saj ni nobena od njiju poznala delegatov iz drugih delovnih organizacij oziroma krajevnih skupnosti, samemu pa je med neznanimi ljudmi precej neprijetno.

Katerih obravnavanih tem se spominjata? »Govorili smo o ureditvi domžalske knjižnice, ki je zares v slabem stanju. V letu, ko so se praznovala 100-letnice naših godb, se je precej razpravljalo o obliki organiziranja jubilejne prireditve ter o virih financiranja. Precej besed je bilo namenjenih tudi problemom obnavljanja kulturnih spomenikov v občini Domžale.« Povedali sta, da je povsod največji problem financiranje. Kulturi kot negospodarski dejavnosti je odmerjen čedalje manjši kos kruha. Toda ljudje jo potrebujejo, saj se po poštenem in trdem delu prileže tudi kanček razvedrila. Seveda ni prav, da se zidajo kulturni hrami, ki so pretirano dragi, vendar pa je treba ljudem v skladu z ekonomskimi možnostmi družbe ponuditi tudi kulturne dobrine.

Na vprašanje, ali sta imeli kot delegatki v zboru uporabnikov občutek, da delegati resnično odločajo o vprašanih, ki jih obravnavajo, sta odgovorili, da so bile v zapisnik resnično zapisane vse pripombe, ki so jih podali delegati. Toda uresničeno je le malo od tistega, kar se zapiše. Prvi razlog je v razpolaganju s premajhno količino denarja za velike in tudi potrebne želje, če pa se denar najde, se pa pojavljajo druge zapreke, katere delegatsko odločanje težko odstrani.

Težko je povezovati delo v tovarni z udeleževanjem na sestankih raznih občinskih interesnih skupnosti

Ljudmila Limoni iz Količevega je bila v tretjem mandatnem obdobju delegatka za skupščino **Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja občine Domžale**. V tej delegaciji je bila od leta 1982 do 1986. Vendar se je skupščinskih sestankov udeleževala le zadnji dve leti. Kolikokrat? Natančneje se šteвила sestankov, ki se jih je udeležila, ne spominja. Povedala pa je, da je bila od lanske jeseni do letošnjih volitev na treh sestankih.

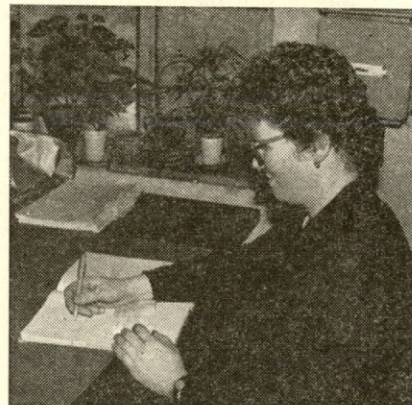
Tematike, katera je bila podana na sestankih, se pa Limonijeva dobro spominja. »Največ pozornosti je bilo namenjeni gradnji prizidka Doma upokojencev v Domžalah. Problem njegove gradnje še vedno ni rešen. Zlasti za naše delavke so bili zanimivi predlogi, da bi delavkam v tekstilni industriji priznali beneficiano delovno dobo. Pri tem pa se je pojavila dilema, ali naj bi bila beneficiano delovna doba uveljavljena za vse delavke v tekstilni industriji ali samo za tkalke. To vpra-

šanje še ni rešeno. Prav gotovo bo o njem skupščina SPIZ še dolgo razpravljala.

V obliki delegatskih vprašanj je bil večkrat izpostavljen problem nizkih pokojnin bivših učiteljev in zdravstvenega osebja. Podani so bili tudi predlogi, naj bi starostno pokojnino dobivale tudi žene kmetov nekooperantov, kar zaenkrat še ni uveljavljeno.

Teme, o katerih razpravlja skupščina, so zelo zanimive. Pravzaprav zadevajo življenje celotne družbene skupnosti in vsakega izmed nas, zato me je presenečalo, da je bila včasih zelo slaba udeležba.

Zakaj se je Limonijeva udeleževala sestankov skupščine Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja? Ali zato, ker v službi ni dela? Kje pa, je povedala, glede na to, da je predelavka, težko zapusti delovno mesto, saj jo vse delo počaka. Nihče ga ne opravi namesto nje. Zato pred sestankom malo poihiti, da pravočasno postori vsaj najnujnejše. Zaveda pa se, da je njena delegatska dolžnost, da se potem, ko je enkrat podpisala izjavo, da želi sodelovati pri delu delegacij, takšnemu delu ne izogiba. Le zakaj, je rekla, saj je udeležba na sestanku prav zanimiva. Marsikaj zvem, kar bi mi v primeru, če bi se zanimala samo za delo v tovarni in doma, ostalo prikrito.

Ljudmila Limoni, predilnica

Zbori občinske skupščine običajno odločajo o zelo pomembnih zadevah

Precej aktivna delegatka v delegaciji za **zbor združenega dela** pri občinski skupščini Domžale je **Majda Kern**, tehnologinja v kemijskem laboratoriju. Majda je mandat v tej delegaciji še podaljšala. Ponovno je izvoljena v delegacijo za zbor združenega dela v tozdu Proizvodnja za četrto mandatno obdobje.

Skupščinskih zasedanj se je Majda velikokrat udeležila. Ena od najbolj spornih zadev, o katerih so odločali delegati, je bila odobritev delovanja skladišča radioaktivnih odpadkov v Dragomlju. »Res, da je direktor instituta Jožef Stefan zbranim delegatom na zasedanju v Dom-

(Nadaljevanje na 8. str.)

(Nadaljevanje s 7. str.)

žalah zelo dobro opisal dobre (manj pa slabe) strani tovrstnega skladišča, vendar pa mi nista bili všeč dve stvari: Najprej to, da se skladišče takšnih nevarnih snovi gradi v neposredni bližini večjih naselij na plodni zemlji. Drugič pa mi ni bil všeč postopek, katerega so se poslužili strokovnjaki, ko so iskali dovoljenje za obratovanje tega obrata. Preden se je skladišče začelo graditi, ni nihče vprašal delegate, ali se strinjajo s pričetkom gradbenih del. Vse je bilo bolj ali manj zavito v megleno zaveso. Ko pa je bilo skladišče dograjeno — to je tik pred otvoritvijo, so se odgovorni ljudje očitno spomnili, da v naši družbi obstaja tudi nekaj delegatski sistem, ki naj bi takšne stvari sprejemal in odobral. Potem so vsem trem zborom občinske skupščine poslali v obravnavo in sprejem predlog o pričetku obratovanja tega skladišča. Jasno, da smo bili sprva vsi proti. Saj še tako strogi varnostni ukrepi ne zagotavljajo popolne varnosti za okolje. Dovolite, da to ponazorim s primerom: tudi levi so toliko časa, dokler so v ogradi, za okolico nenevarni. A gorje, če si kdo izbori prostost. Jasno je, da smo se kot delegati zavedali morebitne nevarnosti tega skladišča za okolje, vendar pa so nas nazadnje uspešno prepričali, da smo potrdili njegovo delovanje. Saj dejansko nismo mogli storiti ničesar drugega, ker je bilo skladišče že postavljeno. Zato zamerim tistim, ki se v fazi, ko so se sprejemale odločitve o tem, kje naj bi skladišče stalo, niso obrnili na delegate. Mogoče bi se pa kje le našel prostor, ki bi bil za skladišče nevarnih radioaktivnih odpadkov bolj primeren kot ta v Dragomlju. Na podlagi takšnih in podobnih zadev je Majda prepričana, da delegati o posameznih stvareh dejansko ne odločajo. Strokovne službe izdelujejo elaborate o reševanju posameznih vprašanj, s katerimi delegate potem seznanjajo in jih pričujejo, da jih le-ti sprejemajo.

Seveda ni to edina zadeva, katero je obravnaval zbor združenega dela. Delegati iz posameznih temeljnih organizacij združenega dela in drugih organizacij in skupnosti so obravnavali tudi organizacije združenega dela, ki v domžalski občini poslujejo z izgubo — trenutno je največkrat na prizorišču Papirnica, včasih je bil tudi Filc. V preteklosti so sprejemali tudi ukrepe družbenega varstva za Mlinostroj in Avtoservis. Itd. Vsega se Majda seveda ne spominja. Pa tudi vseh skupščinskih sestankov se ni udeležila, saj deluje delegacija na takšnem principu, da se sestanka vsakokrat udeleži drug delegat (oziroma naj bi tako delovala).

Z Majdo sva se pogovarjali tudi o tem, kakšen je odnos delegatov iz delovnih organizacij v domžalski občini do skupščinskih sej.

Povedala je, da so imeli delegati iz Induplati bolj malo delegatskih vprašanj (npr. vprašanja, ki so zadevala zazidljivost zemljišč v oko-

Majda Kern, vodstvo TOZD Proizvodnja

lici DO Induplati). Iz nekaterih drugih organizacij združenega dela iz občine so se veliko bolj oglašali. Seveda je razlog v slabem delu delegacij in premajhnem sodelovanju s strokovnimi službami. Saj moraš biti o neki stvari strokovno podkovan, da lahko učinkovito razpravljaš o njej.

Majda je še povedala, da ima delegat kot posameznik včasih lahko drugačno mnenje, kot je mnenje njegove temeljne organizacije. Vendar mora zastopati mnenja in stališča svoje delegacije. Je pa seveda nekdo, ki stanuje v domžalski občini, za njene probleme bolj zainteresiran kot tisti, ki stanuje izven občine. Zato meni Majda, da bi se prvi lahko bolj zanimali za delo delegacij. Kajti čeprav je pred sprejemom na skupščini že vse pretehtano, je pa končna odločitev le odvisna od delegatov. Nek akt ali zadeva je zakonsko veljavna šele takrat, ko je sprejeta na skupščini družbenopolitične ali interesne skupnosti.

Marjana je na seje Skupnosti otroškega varstva hodila tri leta

Ena od delegatk v delegaciji za Skupnost otroškega varstva občine Domžale je **Marjana Brojan**, referentka v nabavi. Marjana je bila v tej delegaciji 4 leta. Na sestanke je hodila 3 leta, prej je bila namreč na porodniškem dopustu.

Povedala je, da so bile skupščine Skupnosti otroškega varstva sklicane bolj poredko — približno štirikrat na leto. Na skupščinah se je običajno obravnaval plan aktivnosti za tekoče leto. Skupščina je vedno odločala tudi o povišanju cen uslug vzgojnovarstvenih organizacij. To je bilo vedno kritično področje. Razloge za upravičenost podražitev varstva v vrtcih so zahtevali zlasti delegati iz krajevnih skupnosti. Pred uvedbo zadnjega samoprispevka je bilo dosti govora o upravičenosti uvedbe referendum za samoprispevek in o uporabi zbranih sredstev. Vemo, da so sredstva iz tega zadnjega samoprispevka namenjena tudi gradnji oziroma vzdrževanju vrtcev.

Marjano sem povprašala tudi za mnenje o tem, ali delegati na skupščini resnično odločajo. »Rekla bi, da je naša prisotnost na skupščini bolj formalnost. Vprašanje, zakaj je temu tako? Mogoče smo za to

Marjana Brojan, nabavni sektor

knivi tudi sami delegati, saj se v dosedanem mandatnem obdobju delegacije za skupščine posameznih interesnih skupnosti sploh niso srečevale. Zato delegat, ki je šel na skupščino, dejansko ni zastopal mnenja delegacije oziroma okolja, ki ga je izvolilo vanjo, temveč lastno mnenje. Seveda tega lastnega mnenja kot delegat iz združenega dela ni izrazil, temveč je raje avtomatično vsako stvar sprejel oziroma potrdil. Zato upam, da bo v prihodnje bolje. Upam, da smo vnaprej v delegaciji izvolili takšne ljudi, ki se bodo udeleževali vsaj sestankov delegacij v delovni organizaciji in s tem delegatom, ki grede na sejo skupščine, posredovali probleme iz svoje sredine.«

Nekateri predlogi, ki jih sprejemajo delegati, imajo lahko sporno ozadje

Majda Soklič iz vzdrževanja je bila delegatka štiri leta. En mandat se je torej udeleževala sestankov delegacije za zbor združenega dela iz tozda Proizvodnja v delovni organizaciji, večkrat pa je šla tudi na seje občinske skupščine. Približno desetkrat. Večkrat ni mogla iti, ker je bila vmes še na porodniškem dopustu.

Povedala je, da so na zasедanjih občinske skupščine obravnavali različne teme. Najbolj ji je ostala v spominu skupščina, na kateri so razpravljali o uvedbi prisilne uprave za domžalski Avtoservis. Zlasti zanimiv je bil besedni boj med vodilnimi delavci Avtoservisa, ko so se obtoževali, kdo naj bi bil kriv za kršenje delovne discipline v njihovi DO. Seveda se Sokličeva spominja tudi raznih drugih kočljivih problemov. Nekatere je opisala tudi Majda Kern, zato jih ne navajam še enkrat. Je pa Sokličeva povedala, da so postavili delegati iz Induplati v zboru združenega dela v času, ko se je tudi ona udeleževala skupščinskih sestankov, eno delegatsko vprašanje, ki je zadevalo vprašanje zazidljivosti oz. nezazidljivosti zemljišča okrog Induplati.

Ko sem Sokličevo vprašala, kako je z delegatskim odločanjem, je odgovorila, da so delegati še vedno premalo seznanjeni z vsebino problemov in predvsem ozadjem njihovega reševanja, da bi lahko učinkovito odločali. Zato čestokrat ne vedo, ali

je bolje, da so za neko stvar ali proti njej. Pogosto tudi ne vedo, kakšne bodo posledice njihovih odločitev. Če bi vedeli, da se bo neka zadeva, ki so jo izglasovali, sprevrgla v svoje nasprotje, bi bili prav gotovo zoper njo. Ker pa ne poznajo ozadja številnih vprašanj in ker tudi zau-pajo strokovnim službam, predloge običajno sprejmejo. Le da so rezultati potem lahko različni.

Lada Lavrič

Majda Soklič, vzdrževanje

ZLATA NIT — DVAKRAT V TEJ SEZONI

Letos so se športniki v Induplati Zlate niti (veleslalomsko tekmovanje delavcev naše DO) udeležili kar dvakrat. Za to so poskrbeli prizadevni mladinci, siceršnji vsakoletni organizatorji tekmovanja. Kljub temu, da nekatere DPO v tovarni niso pokazale za to športno prireditev ustrezno zanimanje, je vseeno uspela. Če so na prvi Zlati niti, ki je bila 15. marca, odpovedale zveze za sporočanje rezultatov, ki so bile izposojene pri Sekretariatu za ljudsko obrambo skupščine občine Kamnik, organizatorji so namreč varčevali z denarjem pri pridobitvi ustreznih aparatov za merjenje časa tekmovancev, pa je druga Zlata nit, ki je ravno tako potekala v megleni Tihi dolini Velike planine, kljub nedelji uspela. Škoda le, da je bilo na drugi Zlati niti, 23. marca, tako malo tekmovancev. Lahko rečemo, da megleno vreme in nedelja ni motilo veselja do smučanja šestnajstim sodelavcem. Kljub temu, da ni bilo v nedeljo za tekmovance v nobenem primeru poskrbljeno (sami so nosili vse stroške udeležbe tekmovanja, ki naj bi bilo »tovarniško«), pa je bilo vzdušje prijetno. Športniki — smučarji so se znašli po svoje. Za majhno protiuslugo jim je priskočil na pomoč smučarski klub Mengeš, ki je opravljal časovne meritve tako, kot to poteka v pravem svetovnem pokalu. Tako je bilo hkrati na prvi več tekmovancev. Vsakdo je smučal dvakrat, za uvrstitev pa se je štela najboljša vožnja.

Vendar pa je prijetno vzdušje po uspešno končani ponovni organizaciji Zlate niti nekoliko le motil neuspeh prve sobotne prireditve. Naj-

prej zato, ker se je v soboto prijavilo za tekmovanje kar 49 ljudi. Vendar pa jih je bilo na Veliki planini precej več, saj so imeli mnogi s sabo še navijače. Po drugi strani pa je bilo v soboto za tekmovance organizacijsko vsaj malo poskrbljeno. V našem počitniškem domu so imeli naročene enolončnice, za katere je poskrbel sindikat.

Toda menim, da so do športnih prireditev v naši DO DPO premalo pozorne. Tako po organizacijski strani kot tudi na področju pokroviteljstva. Hvale vredno bi bilo, ko bi zlasti sindikat pozival k čedalje večjem in množičnejšem športnem udejstvovanju delavcev, ki pri vsakodnevnem tovarniškem delu opravljajo običajno vedno ene in iste gibe, v zaprtih in zadušljivih prostorih, tako da nenadno toženje nad bolečinami v križu in hrbtenici ali prekomerna teža ni čisto nič čudnega. Sveži zrak, prijateljsko vzdušje, ki mimogrede podere pregrade med šefi in delavci, ki so na delovnem mestu tako običajni in veseli obrazi najbolj nazorno opredelijo rek »nazaj k naravi«. Le-ta ne pomeni samo odhod izza betonskih pročelij v pristno naravo, temveč tudi vzpostavitev tovariških stikov med ljudmi, stikov, ko se lahko vsi tikamo, saj se sodelavec, ki v službi opravlja čisto rutinska dela, lahko na športni prireditvi najbolj izkaže.

Tako ga spoznamo v povsem novi luči. Ker poznamo njegove kvalitete, ki se morda na delovnem mestu nikoli ne bi pokazale, ga tudi bolj cenimo in sprejemamo medse. Zato škoda, da zlasti DPO takim prireditvam posvečajo premalo pozornosti. Ni vse v organizaciji nekega izleta, kjer udeleženci sodelujejo le pasivno. Ljudem je treba dati priložnost, da se izkažejo, da pokažejo skrite talente. Pa naj bo to kjer-

koli — na področju športa, kulture in druge.

Naj ta sestavek izzveni kot povabilo vsem tistim, ki se ukvarjajo s katerimkoli športom, za katerega se v okviru DO priredi kakšno tekmovanje, da se ga udeležijo. Seveda bi bilo dobro, da bi se tovrstne prireditve popestrile, za kar pa naj bi poskrbele tudi DPO, saj v njihovih okvirih delujejo razne komisije, ki na žalost včasih ne prerastejo ozko začrtanih najosnovnejših dejavnosti.

REZULTATI Z VELESALOM-SKEGA TEKMOVANJA ZLATE NITI, KI JE POTEKALO 23. MARCA:

ŽENSKO NAD 30 LET:

1. Vrhovnik Majda — 40,37 (edina tekmovalka)

ŽENSKO DO 30 LET:

1. Vodnjov Erna — 40,31
2. Pavlič Bernarda — 45,66
3. Robavs Marjana — 46,49
4. Barle Anica — 50,23
5. Janežič Erika — 56,36

MOŠKI NAD 35 LET:

1. Zabret Milan — 39,38
2. Lavrinc Maks — 39,63
3. Makovec Marjan — 40,99

MOŠKI DO 35 LET:

1. Iglič Rado — 34,62
2. Burja Matevž — 36,21
3. Lončar Marko — 36,66
4. Belaj Janez — 38,26
5. Nuhi Marko — 39,70
6. Žavbi Stane — 41,55
7. Pavli Janez — 43,85

Po rezultatih vidimo, da so naše delavke in delavci zelo izenačeni smučarji, saj je šlo med njimi za razlike, ki so se merile v stotinkah sekunde. Tako, kot v pravem svetovnem pokalu.

Odisejadi svetovne smučarske karavane pa je bilo podobno tudi organizacijsko smučanje naših sodelavcev, saj so se v pičlem tednu več ali manj isti športniki udeležili kar (Nadaljevanje na 10. str.)

Fotografija predstavlja dobitnike pokalov in priznanj iz DO Induplati, ki so se po podelitvi nagrad na Zlati niti takole veselili. Absolutni zmagovalec moškega veleslalom je bil Rado Iglič, med ženskami pa Majda Vrhovnik.

(Nadaljevanje z 9. str.)

treh tekmovalj. V soboto, 15. marca je bila odpadla prva Zlata nit, naslednjo soboto je bilo smučarsko tekmovalje v okviru Tekstiliade in naslednji dan, 23. marca, pa je bila spet Zlata nit. Naporno, pa tudi poživlajoče za mišice, ki so po dolgi zimi že skoraj otopele!

Na strmi progi v Tihi dolini je Marko Nuh iz tkalnice uspešno zvozil obe veleslalomski vožnji. Nekoliko uspešnejši je bil v drugem teku, ki je zato štel za končni rezultat.

MAJ

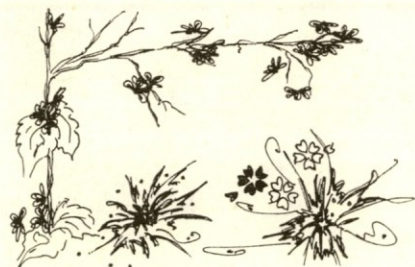
*Bliža se mesec maj
mesec ljubezni in sanj.
Maja vse cveti,
maja vse dehti...*

*Na drevju že ptički pojo,
z neba nam sonce pošilja žarke
zvesto.*

*Maja se mladi pari zaljubijo,
zvesto ljubezen si obljubijo.
Ko v zakonski stan zajadrajajo,
skrbi na glavo si nakopljajo.*

*Maja vse cveti
maja vse dehti...*

Mija Š.

ON: Kadar se mi nasmejete, bi vas takoj povabil k sebi.

ONA: Oh, saj vi ste pravi zapeljivec.

ON: NE, sploh ne.

ONA: Potem ste pa DON JUAN.

ON: Tudi to ne, a bi vas vseeno povabil k sebi.

ONA: Ja kaj ste pa potem?

ON: ZOBOZDRAVNIK.

10. KONGRES ZKS

Centralni
komite
Zveze
komunistov
Slovenije

17., 18. in 19. aprila 1986 bo v Ljubljani 10. KONGRES ZK Slovenije. Komunisti iz cele republike se bodo zbrali in pregledali, kaj je bilo narejenega v preteklem obdobju, kakor tudi, kako bo treba delovati naprej. Nalog za naprej je veliko: volitve v ZK v letu 1986, naloge komunistov na področju materialnega in družbenega razvoja, naloge pri uresničevanju socialističnega samoupravljanja, naloge pri nadaljnjem razvoju splošne ljudske obrambe in družbene samozagrade, prizadevanje za uresničevanje nalog v idejnoteoretskem in akcijskem usposabljanju članstva ter organizacijski in kadrovski razvoj.

Našo občino bo na tem kongresu zastopalo šest delegatov iz delovnih organizacij in krajevnih skupnosti in sicer:

CERAR Miran — PAPIRNICARJA Količevo
GIOVANELLI Lovro — INDUPLATI Jarše

KOLENC Valentin — KS Trzin
KOS Anton — KS Lukovica
KOTAR Nina — NAPREDEK Domžale

MAJHENIČ Marija — TOKO Domžale.

Delegati so se na predsedstvu Občinskega komiteja domenili, da bodo posegli na kongresu tudi v razpravo in so se zato zadolžili, da pripra-

vijo referate, ki bodo obravnavali življenje in delo v naši občini.

Eden izmed delegatov občine Domžale na kongresu ZK bo tudi Lovro GIOVANELLI, zaposlen kot mojster v obratu oplemenitilnice v naši delovni organizaciji. Za delegata je bil predlagan s strani komunistov Induplati, nakar so predlog potrdili tudi na volilno-programski konferenci vseh komunistov občine Domžale.

Lovro Giovanelli dela v INDUPLATI že 33 let. Prvič je prišel v Induplati leta 1947, takoj naslednjega leta pa je odšel v JLA. V našo tovarno se je vrnil leta 1954 v takratno tiskarno. Ko smo koncem sedemdesetega leta tiskarno ukinili, je delal v obratu oplemenitilnice kot mojster, sedaj pa, ko imamo spet tiskarno, je njegovo delovno mesto v tiskarni.

Tovariš Giovanelli je bil med NOB aktiven na terenu v mladinski organizaciji, jeseni leta 1944 pa je bil interniran v grad Goričane, kjer je ostal zaprt do konca vojne. Član Zveze borcev je od njenega obstoja, najprej na terenu, nato tudi v Induplati, kjer je član odbora. Lovro se je iz vojske vrnil tudi kot rezervni vojaški starešina. Je član ZK od leta 1948, bil je član sekretariata v naši DO, en mandat je bil sekretar; delal je pri sindikatu v izvršnem odboru, aktiven je bil v samoupravnih organih več mandatov. Poleg tega je dolgoletni krvodajalec.

Iz vsega naštetega je videti, da je Lovro že dolga leta zaslužen delavec tako na terenu kot tudi v Induplati in je prav, da gre kot delegat naše občine na kongres.

Na kongresu bo tudi Marica JERMAN, članica tovariškega razsodišča CK ZK Slovenije. Marica je članica tovariškega razsodišča že drugi mandat in vsestransko družbeno-politično aktivna že vrsto let v DO in tudi na terenu. Marico smo vam predstavili že v eni prejšnjih številčk Konoplana, zato danes o njej ne bomo veliko pisali. Na kongres gre kot doseganja članica organov CK ZK Slovenije.

Duša Česnik

NA SEMU SEFU

*Ko jutraj na delo prihitimo,
šefu dober dan zaželimo,
on prijazno prikima z glavo,
nasmeje se nam lepo.*

*Če gleda on črno,
vemo, da huda ura bo,
a mi mu ne zamerimo
ker vemo, da ne misli tako hudo.*

*Kadar delavka zbolí,
on ji zdravje zaželi.
Naj bo stara ali mlada
pridna delavka bo pri njem spoštovana.*

*Šefu zdravja zaželimo
in ga prosimo lepo,
naj vedno dober z nami bo,
saj kvaliteta dela večja bo.*

ZAKAJ?

Letos praznujemo 40-letnico obstoja Organizacije združenih narodov. Ustanovljena je bila na koncu druge svetovne vojne.

Naj se ob tej obletnici spomnimo vseh lačnih ljudi, posebno pa nedolžnih afriških otrok, ki živijo v pomanjkanju in bedi.

Lahko smo srečni, da živimo na zemlji, ki dobro obrodi. Nič kolikokrat odvržemo košček kruha, ki smo se ga preobjedli. Ob tem pa ne pomislimo, da nekateri umirajo od lakote in bi ta košček z veseljem pobrali, pa čeprav leži na tleh. Nema­lokrat jim je edini dnevni obrok voda, če jo sploh imajo. Nimajo možnosti šolanja, ne normalnih po­gojev za življenje, njihova bodoč­nost je zavita v meglo.

Na televiziji gledamo oddaje o vojni in nasilju.

Zakaj nismo ljudje med seboj tovariški?

Zakaj je vse več ljudi, ki stremljo samo za tem, kako bi komu škodili in ponagajali?

Zakaj velik prepad med revnimi
in bogatimi?

Zakaj namenjamo tolikšne milijonske vsote denarja za jedrsko orožje? Ob tem pa ne pomislimo, da lahko že jutri uniči tudi nas in naše delo.

Le zaželimo si lahko, da bi se vesilesili zedinili in prenehali z oboroževalno tekmo, saj že samo ena jedrska bomba lahko povzroči ogromno strahot, kar se je zgodilo v Hirošimi.

Naj živi geslo: PUSTIMO OROŽJE — POMAGAJMO LAČNIM PO SVETU!

Mija Š.

Ob boleči in prerani izgubi najine drage mamice

DRAGICE URANKAR

se iskreno zahvaljujeva vsem sodelavkam obrata Peče za podarjeno cvetje in izrečeno sožalje. Iskreno se zahvaljujeva vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Ivica in Nevenka

ZAHVALA

Ob smrti mojega moža Jožeta Narobeta iz Sr. Jarše 39, se vam za izkazano pozornost in izrečeno sožalje iskreno zahvaljujemo.

Družina Narobe

Popravek iz marčevske številke Konoplana:

V zadnjem Konoplanu je v rubriki »Obvestila iz kadrovske službe« prišlo do dveh tiskarskih napak: tiskarski škrat se je poigral z Lipovšek Romanom, ki je 1. 2. 1986 prišel v tkalnico in ne v oplemenitilnico, kot je bilo napačno objavljeno ter s priimkom Žnidarič Nevenke (Žnidaršič je napačno).

Obema delavcema se opravičujemo!

Uredniški odbor

VSEM AKTIVNIM IN
NEKDANJIM DELAVKAM
TER DELAVCEM DELOVNE
ORGANIZACIJE INDUPLATI
ŽELIMO PRIJETNO
PRAZNOVANJE DNEVA
OSVOBODILNE FRONTE IN
PRVEGA MAJA.

Uredniški odbor Konoplana

Uredniški odbor Konoplana

POMLAD

Nežni sončni žarki
poigrali so se z roso
v mladi travi
in poljubili so še
neodprt marjetkin cvet.
V tej nežni jutranji svetlobi
zasliši se še pesem ptic
in rahel vetrič poigra
se z listi v krošnjah dreves.

Pomlad —
ko vse dehti,
ko vse cveti,
ko z naravo tudi mi smo
polni vrenja,
ko čutimo, da vsak
od teh sončnih dni
je naš,
da narava vsa
cvete za nas.

Andreja B.

Ko se je razsirkjala in dograjevala nekdanja industrijska prodajalna, je na starem delu stavbe ostala prejšnja kritina, ki pa je zelo slab toplotni izolator. Zato je bilo poleti, ob visokih temperaturah, v trgovini zelo vroče. To je prišlo do izraza potem, ko je bil dograjen prizidek, ki ima moderno toplotno izolacijo, katerega onemogoča pretiran prodor vročine v delovne prostore. Tako je bilo že v letu 1985 planirano, da se stari del kritine obnovi in posodobi. Zaradi vremenskih neprilik pa jeseni do tega ni prišlo, tako da so se dela prestavila na začetek leta 1986. Gre za vzdrževalna dela, zunanji izvajalec bo po pogodbi obnovil izolacijo kritine na stavbi Maloprodaje, ki bo odslej kljubovala prodoru poletne vročine v delovne prostore.

S fotografije sploh ni razvidno, da se za ogromnimi balami skriva vhod v jedilnico v Jaršah. Poleg tega ni pred menzo nobenega razpoznavnega znaka, da se v tej stavbi delavcem delijo malice. Res, da vsakdo v tovarni ve zanj, toda majhen napis na vratih ali nad njimi, ki bi označeval jedilnico, prav gotovo ne bi bil odveč (pač po vzorcu ostalih oddelkov, ki so večinoma dobro označeni). Drugo vprašanje je seveda dohod do jedilnice, ki je običajno zatrpan z materialom. To seveda ni v ponos približno 500 delavcem, ki pridejo v eni izmeni na malico. Vendar pa pomeni nadstrešek pred jedilnico zaradi pomanjkanja skladiščnih prostorov vsaj začasno rešitev za skladiščenje materiala. Rešitev, ki je že dolgo časna. Koliko časa bo še!

obvestila iz kadrovske službe

TOZD PROIZVODNJA

Prišli:

1. BALOH IGOR, vzdrževalec strojev v pred., prišel 1. 3. 1986
2. KISELAK ANICA, previjanje v pred., prišla 1. 3. 1986
3. URANKAR IVAN, čiščenje strojev v tkal., prišel 1. 3. 1986
4. POVIRK MARIJA, previjanje v pred., prišla 6. 3. 1986
5. OPALIČKI ZDENKO, priprava vložka, centrifugiranje in sušenje v oplemenitilnici, prišel 11. 3. 1986
6. GALUN STANISLAV, transportni delavec v pripr., prišel 17. 3. 1986
7. ČERIN SANDI, transportni delavec v pripr., prišel 18. 3. 1986
8. SUŠTAR IGOR, transport votka v pripr., prišel iz JLA 18. 3. 1986
9. LONČAR MARKO, elektrotehnik — pripravnik, prišel iz JLA 18. 3. 1986
10. AVBELJ ROMAN, transportni del. v tkal., prišel iz JLA 24. 3. 1986
11. ČERIN SONJA, tkanje na 4 do 6 Picanolov v tkal., prišla 25. 3. 1986

Odšli:

1. MARKUŠ JOŽE, ključavničar-pripravnik, odšel v JLA 17. 3. 1986
2. OSOLIN ROBERT, transportni del. v pripr., odšel v JLA 16. 3. 1986
3. URANKAR IVAN, čiščenje strojev v tkal., odšel 16. 3. 1986
4. OCEPEK FRANJO, transport votka v pripr., odšel 16. 3. 1986
5. KVAS MATILDA, malerka v tkal., upokojena 31. 3. 1986
6. PIRNAT CECILIJA, klasiranje sur. tkanin v tkal., upokojena 31. 3. 1986
7. MELKIČ BOJAN, transportni delavec v pripr., odšel 31. 3. 1986

TOZD KONFEKCIJA

Prišli:

1. OSOLIN VIKTOR, delavec v ceradnem odd., prišel iz JLA 10. 3. 1986

Odšli:

1. PRAŠNIKAR MIRKO, ključavničar — pripravnik, odšel v JLA 17. 3. 1986
2. ZUPAN KATARINA, delavka v konfekciji, odd. notranje opr. Mengeš, odšla 31. 3. 1986

TOZD MALOPRODAJA

Sprememb ni bilo.

TOZD RESTAVRACIJA IN POČITNIŠKI DOMOVI

Sprememb ni bilo.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Sprememb ni bilo.

POROČILO O GIBANJU OSEBNIH DOHODKOV ZA FEBRUAR 1986

Pregled osebnih dohodkov za februar 1986 za delo v polnem delovnem času ob normalnih delovnih pogojih in polni zasedenosti del in nalog:

Razred	TOZD Proizv.	TOZD Malopr.	TOZD Restavr.	TOZD Konf.	DSSS	Skupaj
do 40.000						—
40.000—50.000	8			4		12
50.000—60.000	67			48		115
60.000—70.000	138			98		237
70.000—80.000	148	8	3	73	10	242
80.000—90.000	111	14	8	24	22	179
90.000—100.000	46		2	17	9	74
100.000—110.000	244	2	2	4	18	50
110.000—120.000	7	1		1	18	50
120.000—130.000	6	1		1	14	22
130.000—140.000	2			4	9	15
140.000—150.000		1	1		10	12
150.000—160.000				1	1	2
160.000—170.000					1	1
170.000—180.000	1				3	4
nad 180.000					2	2
Skupaj	558	27	19	275	109	988
Najnižji OD	46.723	71.466	66.692	45.180	71.541	45.180
Najvišji OD	170.115	143.194	147.380	157.816	217.750	217.750
Povprečni OD	76.139	88.509	87.356	71.458	112.393	79.390

Vrednost točke za februar je znašala v brutto vrednosti 0,50 din. Najnižji OD v višini 45.180 din je bil dosežen ob 72% doseganju norme.

BOLNIŠKI IZOSTANKI V FEBRUARJU

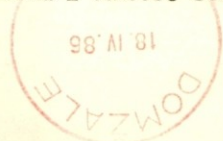
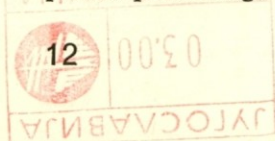
TOZD	Štev. zaposl.	Bolezen v %	Poškodba na delu	Poškodba na poti	Pošk. izven dela v %	Nega druž. člana v %	Spremistvo v %	Red. in pod. por. dop. v %	Skupaj v %	Izpadle ure
Proizvod izdelkov iz sint. vlaken	582	4,47	0,36	—	0,35	0,70	0,05	2,62	8,55	8.773
Maloprodaja	29	—	—	—	—	—	0,14	6,90	7,04	343
Restavracija in poč. domovi	20	2,29	—	—	2,29	—	—	0,42	5,00	168
Konfekcija	217	6,98	0,38	0,02	0,46	0,93	0,14	1,38	10,29	3.930
Konfekcija	77	7,97	—	—	—	2,24	0,24	9,09	19,54	2.648
Mokronog	113	4,56	—	—	—	0,56	0,12	0,88	6,12	1.218

Povprečni izostanki za celotno podjetje:

Zaposlenih delavcev — 1038	
Izostanki zaradi bolezni	5,11 %
Izostanki zaradi pošk. na delu	0,28 %
Izostanki zaradi pošk. na poti	0,004 %
Izostanki zaradi poškodb	
izven dela	0,34 %
Izostanki zaradi nege	0,82 %
Izostanki zaradi spremitva	0,09 %
Izostanki zaradi por. in pod. por. dop.	2,73 %
Skupaj:	9,37 %

Izdaja v 1650 izvodih DO INDUPLATI Jarše r.o. Uredniški odbor: Ivica CESNIK, Lada LAVRIC, odgovorni urednik, Hilda FRELIH, Gordana GARDASEVIČ, Katja KHAM, Kristina PUNGERČAR in Franci VELEPEC. Natisnila tiskarna Uplačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije

bor: Ivica CESNIK, Lada LAVRIC, odgovorni urednik, Hilda FRELIH, Gordana GARDASEVIČ, Katja KHAM, Kristina PUNGERČAR in Franci VELEPEC. Natisnila tiskarna Uplačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije

induplati

DU - OBT. MAT. KNJ. DOMZALE